

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 21.

1 listopada 1924.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
31. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1924 r. w sprawie rozszerzenia rozporządzenia z dnia 11 lipca 1924 r. o inspekcjach więziennych na okrąg sądu apelacyjnego w Katowicach. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 15)	531
32. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 października 1924 r. w sprawie podwyższenia normy żywnościowej dla wychowanków w państwowych zakładach wychowawczo-poprawczych	531
33. Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1924 r. w sprawie instruowania i rewizji więzień (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 15)	531

OKÓLNIKI:

Okólnik № 939/II. G. S./24 w sprawie ryczałtowania opłat pocztowych	533
Okólnik № 940/I. U./24 w sprawie ścisłego stosowania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o rejestrze handlowym	534
Okólnik № 941/II. A./24 w sprawie oględneho stosowania aresztu prewencyjnego	534
Okólnik № 943/I. U./24 w sprawie traktowania spadków amerykańskich	535
Okólnik № 944/II. G. S./24 w sprawie zarachowania skonfiskowanej obcej waluty	536
Okólnik № 946/II G. S./24 w sprawie wypłaty uposażenia za listopad 1924 r.	536
Okólnik № 947/II. G. S./24 w sprawie potrącania podatku dochodowego z uposażeń służbowych	536

PISMA OKÓLNE:

Str.

Pismo okólne № 795/II. G. S./24 w sprawie zbiórki na rzecz Ligi Obrony Powietrznej Państwa	538
Pismo okólne № 797/III. P. W./24 w sprawie umów na wynajem robocizny więźniów	538
Pismo okólne № 798/III. P. W./24 w sprawie druków Działów Pracy na 1925 r.	544
Pismo okólne № 800/III. P. W./24 w sprawie przywrócenia mocy obowiązującej pismu okólnemu Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12 marca 1921 r. № W. 17942/Z. O. 100 (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 1924 r. № 16 str. 415)	544
Pismo okólne № 803/I. U./24 w sprawie rychłego załatwienia podań o zabezpieczenie szkód poniesionych przez obywateli b. poddanych rosyjskich	545
Pismo okólne № 804/ Red./24 w sprawie rozsprzedaży Orzeczeń Sądu Najwyższego	
Pismo okólne № 805/II. G. S./24 w sprawie zarachowania dochodu z opłat za karty porady	546
KOMUNIKATY:	
Komunikat w sprawie ustalenia ceny emisyjnej obligacji Serji I premjowej pożyczki dolarowej	546
Komunikat w sprawie przyjmowania obligacji 6% pożyczki dolarowej jako kaucje i wadja	547
Komunikat w sprawie ulgowej prenumeraty dla urzędów i funkcjonariuszów państwowych tygodnika „Gazeta Administracji i Policji Państwowej”	547
Komunikat w sprawie terminu wydawania przez Bank Polski akcji poszczególnym subskrybentom	547
Komunikat w sprawie częściowej wypłaty poborów urzędniczych bilonem metalowym.	548
Komunikat w sprawie przyjmowania do depozytów 5% obligacji pożyczki konwersyjnej na kaucje i wadja	548
UZUPEŁNIENIE № 2 wykazu zaliczek w znaczkach sądowych, ogłoszonego w Dz. Urzęd. Ministerstwa Sprawiedliwości № 15/1924, jako załącznik do § 6 instrukcji o obrocie i kontroli znaczków sądowych.	549
ZAWIADOMIENIA:	
Lista tłumaczy	549
RUCH SŁUŻBOWY	549
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	551
KONKURSY	552

31.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 września 1924 r. w sprawie rozszerzenia rozporządzenia z dnia 11 lipca 1924 r. o inspekcjach więziennych na okrąg sądu apelacyjnego w Katowicach (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 15).

Rozporządzenie moje z dnia 11 lipca 1924 r. (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości № 15) rozszerzam na okrąg sądu apelacyjnego w Katowicach, który jednocześnie włączam do trzeciego okręgu rewizyjnego.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

32.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 października 1924 r. w sprawie podwyższenia normy żywnościowej dla wychowanków w państwowych zakładach wychowawczo-poprawczych.

W myśl porozumienia z Ministerstwem Skarbu z dnia 16 września r. b. № 1620/D. B./4 i w uzupełnieniu rozporządzenia mego z dnia 16 lipca 1923 r. w sprawie ustalenia norm żywnościowych dla więźniów we wszystkich więzieniach Rzeczypospolitej (Dzien. Urz. 1923 r. № 15) dzienna norma żywienia dla wychowanków w państwowych zakładach wychowawczo-poprawczych zostaje ustalona na 3000 kaloryj.

Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

33.

PRZEPISY WYKONAWCZE

z dnia 3 października 1924 r.

do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1924 r. w sprawie instruowania i rewizji więzień (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 15).

Art. 1. Do przeprowadzenia rewizji i instruowania więzień w poszczególnych okręgach apelacyjnych przydzielam:

- specjalnych urzędników inspekcyjnych Departamentu Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości tudzież
- urzędników więziennych I instancji.

Art. 2. Urzędnicy więzienni I instancji są przeznaczeni zasadniczo do przeprowadzenia rewizji i instruowania więzień i aresztów III klasy — jednak specjalnem zarządzeniem Ministerstwa Sprawiedliwości może być im powierzana ta czynność i w więzieniach II klasy.

Art. 3. Wymienieni w art. 1 urzędnicy inspekcyjni jako tacy podlegają bezpośrednio Dyrektorowi Departamentu Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości — który sposobem i wykonaniem czynności inspekcyjnych kieruje.

Art. 4. Każdy urzędnik inspekcyjny zostaje zaopatrzonej w pełnomocnictwo odpowiednie Ministerstwa Sprawiedliwości, upoważniające go do przeprowadzenia czynności inspekcyjnych w wyznaczonych mu okręgach apelacyjnych, względnie w poszczególnych więzieniach.

Upoważnienie powyższe winno być na życzenie okazane kierownikom więzień, lub dyżurującym funkcjonariuszom więziennym, przy rozpoczęciu czynności inspekcyjnej.

Art. 5. Na życzenie urzędnika inspekcyjnego — naczelnik lub kierownik więzienia oraz cały personel więzienny obowiązani są stawić się w oznaczonym miejscu czynności inspekcyjnej o każdej porze i udzielać wszelkich wyjaśnień, związanych z danym więzieniem.

Art. 6. W razie niezastania przełożonego względnie naczelnika lub kierownika więzienia w urzędzie — rozpoczęcie czynności inspekcyjnej może nastąpić w obecności któregośkolwiek funkcjonariusza więziennego, pełniącego dyżur służbowy — jednakowoż o rozpoczęciu czynności inspekcyjnej należy uwiadomić przełożonego względnie naczelnika lub kierownika więzienia z prośbą o stawienie się do miejsca czynności inspekcyjnej o ile stawienie się takie jest konieczne.

Art. 7. Urzędnicy sądowi i prokuratorscy, pełniący czynności urzędników więziennych w więzieniach i aresztach stale, lub ubocznie, podlegają postanowieniom art. 4 do 6.

Art. 8. Do zakresu działania urzędników inspekcyjnych należy:

- a) stwierdzenie stanu wszystkich zabudowań i gospodarstw więziennych,
- b) stwierdzenie stanu całej gospodarki więziennej i działu pracy więzień — także wogóle całej administracji więziennej, sprawdzanie celowości rozstawionych posterunków,
- c) stwierdzenie rachunkowości — wogóle księzkowości i aktów więziennych,
- d) rewizja osobista więźniów, cel i ubikacji więziennych,
- e) rewizja więzienia w dziale penitencjarnym (nauczanie, biblioteki, opieka duchowa — praca — rozmieszczenie więźniów),
- f) rewizja działu personalnego (rutyna i wydajność pracy personelu — znajomość przepisów więziennych i innych obowiązujących w administracji więziennej, obchodzenie się z bronią — zachowanie się wobec przełożonych, personelu, więźniów i osób trzecich),
- g) wybrakowanie komisyjne inwentarza więziennego,
- h) przeprowadzenie dochodzeń administracyjnych.

Szczegółowe czynności urzędnika inspekcyjnego są określone we wskazówkach dla urzędników inspekcyjnych więziennych.

Art. 9. Na zasadzie art. 56 ustawy dyscyplinarnej z 17/II 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21) urzędnikom inspekcyjnym służy prawo do tymczasowego zawieszenia w czynnościach służbowych danych funkcjonariuszów więziennych, którzy popełnili występki służbowy szczególnej wagi.

Zawieszenie w czynnościach służbowych funkcjonariusza sądowego, lub prokuratora przydzielonego do czynności służbowych w więzieniu, lub pełniącego ubocznie czynności służbowe w więzieniu może nastąpić jedynie w porozumieniu z ich władzą bezpośrednio przełożoną sądową, lub prokuratorą.

O zawieszeniu funkcjonariusza w czynnościach służbowych — urzędnik inspekcyjny winien zawiadomić bezzwłocznie Departament Karny Ministerstwa Sprawiedliwości oraz władze przełożone danego funkcjonariusza I i II instancji.

Art. 10. O wyniku dokonanej czynności rewizyjnej należy uczynić wzmiankę w księdze rewizyjnej danego więzienia.

Art. 11. Protokoły rewizyj i dochodzeń winny być przesyłane w ciągu najdalej 3 dni po dokonanej czynności 1 egzemplarz Dyrektorowi Departamentu Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, a drugi władzy przełożonej więziennej 2 instancji — protokoły zaś wybrakowań inwentarza władzom więziennym II instancji.

Urzędnicy inspekcyjni Ministerstwa Sprawiedliwości przedkładają swe sprawozdania bezpośrednio Dyrektorowi Departamentu Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Art. 12. Koszta podróży inspekcyjnej odnośnie do:

- a) urzędników inspekcyjnych Departamentu Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości pokrywa budżet Dział I,
- b) naczelników więzień jako urzędników inspekcyjnych w okręgu apelacji: warszawskiej, lubelskiej i wileńskiej, budżet więzienny I instancji Dział III,
- c) naczelników więzień jako urzędników inspekcyjnych w okręgu apelacji: lwowskiej, krakowskiej, poznańskiej, toruńskiej i katowickiej budżet władz więziennych II instancji Dział III.

Art. 13. Z ważnością od 1 października 1924 r. wprowadza się w Departamencie Karnym osobną książkę kontroli dokonanych rewizyj, inspekcji i wizytacji.

Art. 14. Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 939/II. G. S./24

w sprawie

ryczałtowania opłat pocztowych.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

W związku z rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 sierpnia 1924 r. w sprawie ryczałtowania opłat pocztowych za przesyłki listowe władzom i urzędowi państwowym oraz samorządowym (Dz. U. R. P. № 76 poz. 749) proszę o ścisłe stosowanie odnośnych przepisów a w szczególności postanowienia zawartego w § 2 ustęp b, co do kontrolowania przesyłek listowych wysyłanych przez osoby i instytucje prywatne.

Odnośne przepisy wykonawcze dla urzędów pocztowych, oraz spis władz i urzędów, które korzystają z prawa ryczałtowania opłat pocztowych, ogłoszono w Dzienniku Urzędowym Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów z dnia 24 września 1924 r. № 36.

W spisie tym wyliczone są następujące władze i urzędy Ministerstwa Sprawiedliwości: Sąd Najwyższy, sądy apelacyjne, okręgowe i powiatowe, Prezesi Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych i okręgowych, Prezes sądu powiatowego w Poznaniu, prokuratorowie przy Sądzie Najwyższym, sądach apelacyjnych i okręgowych, podprokuratorowie przy sądach okręgowych (w b. zaborze rosyjskim), sędziowie śledczy, sądy pokoju, naczelnicy sądów powiatowych (w b. zaborze austriackim i pruskim), Urząd Depozytów Cywilno-Sądowych we Lwowie, dyrekcje centralnego więzienia i domów karnych (w b. zaborze pruskim), dyrekcje więzienne (w górnośląskiej części województwa śląskiego), dyrekcje zakładów kary (w b. zaborze austriackim), naczelnictwa więzień (w b. zaborze rosyjskim), zarządy domów więziennych (w b. zab. austriackim),

zarządy więzień (w b. zab. pruskim), zarządy zakładów wychowawczo-poprawczych, Redakcja i Administracja Dziennika Ustaw, Komisja Kodyfikacyjna Rzeczypospolitej Polskiej.

Równocześnie uchyla się okólnik № 712/G. S./23 z dnia 21/VI 1923 r. Dz. Urzęd. № 13.

Warszawa, dnia 10 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 940/I. U./24

w sprawie

ścisłego stosowania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o rejestrze handlowym.

Do PP. sędziów rejestrowych w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

W zgłoszeniach do rejestru, składanych przez handlujących jednoosobowo i przez spółki firmowe i komandytowe, nigdy prawie nie są podawane dane w przedmiocie umów małżeńskich i odnośnych wyroków, a co za tem idzie, do akt nie są dołączane te umowy lub wyroki w pełnym brzmieniu lub wyciągu; nie bywa też stwierdzany fakt niezawarcia umowy małżeńskiej. To też odnośne rubryki rejestru handlowego bywają zazwyczaj niewypełnione, a tem samem rejestr nie daje odpowiedzi na jedno z najważniejszych pytań.

Wzywam Panów sędziów rejestrowych, aby dokładnie sprawdzali prawidłowość czynionych przez interesantów zgłoszeń i między innymi zwracali baczną uwagę na ścisłe stosowanie art. 2 p. 6 i 7 rejestru handlowego (Dz. P. P. P. 1919 r. № 14 poz. 164) i art. 32 a) p. 7, b) p. 8, c) art. 37 p. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o rejestrze handlowym (Dz. P. P. P. 1919 r. № 37 poz. 279).

Warszawa, dnia 10 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 941/II. A./24

w sprawie

ogólnego stosowania aresztu prewencyjnego.

Do P.p. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych i okręgowych.

Z posiadanych przez Ministerstwo danych statystycznych wynika, iż bardzo znaczną ilość osób, znajdujących się w więzieniach, stanowią aresztanci prewencyjni, wskutek czego jest nadmierne przepełnienie domów zamknięcia.

Wobec tego proszę Panów Prokuratorów o zwracanie szczególnej uwagi na to, aby areszt prewencyjny był stosowany w wypadkach koniecznych ściśle w granicach, przewidzianych ustawą.

Warszawa, dnia 14 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 943/I. U./24

w sprawie

traktowania spadków amerykańskich.

Do sądów w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz na Śląsku Cieszyńskim.

Zdarza się, że sądy powiatowe otrzymując od konsulatów polskich w Ameryce sumy spadkowe z wyraźnym wezwaniem, aby je wpłaciły w oznaczonych częściach wymienionym w piśmie konsulatu spadkobiercom, do tych wezwań się nie stosują, lecz przeprowadzają ponownie postępowanie spadkowe i nadesłane sumy rozdzielają samodzielnie w inny sposób, niekiedy nawet między inne osoby aniżeli były wskazane w piśmie konsulatu.

Postępowanie takie nie da się uzasadnić.

W szczególności nie uzasadnia go przepis § 21 patentu niespornego. Przepis ten z natury rzeczy może się odnosić tylko do takich spadków zagranicznych, które władze zagraniczne odstąpiły sądowi polskiemu do przeprowadzenia pertraktacji spadkowej lub przynajmniej co do których nie wydały merytorycznych zarządzeń. Natomiast nie może mieć zastosowania do majątku, którego władza zagraniczna władzom polskim do urzędowania odstąpić nie chce i co do którego sama przeprowadza postępowanie spadkowe na podstawie swoich ustaw a nawet—jak to czynią władze amerykańskie—rozdziela spadek pomiędzy spadkobierców; w tym ostatnim wypadku bowiem niema już spadku jako takiego (masy spadkowej), lecz istnieją jeszcze tylko pewne sumy względnie wartości przyznane prawem orzeczeniem władzy pewnym oznaczonym osobom. A jeżeli sądy amerykańskie sumy przypadające polskim spadkobiercom z takich spadków wydają konsulatom polskim w Ameryce, to czynią to z wyraźnym zastrzeżeniem, że konsul zastosuje się do orzeczenia sądu amerykańskiego i że przyjmuje odpowiedzialność za doręczenie wymienionym spadkobiercom przeznaczonych im udziałów i za dostarczenie sądom amerykańskim legalizowanych pokwitowań tych spadkobierców.

Konsulaty przyjmując te sumy od władz amerykańskich, odbierają je zatem w imieniu oznaczonych osób i dla tych osób, a jeżeli zwracają się do sądów polskich z prośbą o wydanie tym osobom przyznanych im udziałów oraz zażądania od tych osób podpisania nadesłanych kwitów i sądowego legalizowania podpisów, to sądy winny pisma takie traktować jako prośby o pomoc prawną i ściśle je wykonywać, albo w razie zachodzących przeszkód zwracać niewykonane. Żadną jednak miarą nie wolno im efektów nadsyłanych przy takich pismach zatrzymać w celu przeprowadzenia innego postępowania, aniżeli to, o które były proszone. O ile zatem w takim wypadku zmarły nie pozostawił w Państwie Polskiem innego majątku, nie ma podstawy ani do sporządzania inwentarza, ani do przeprowadzania postępowania spadkowego.

Ścisłe stosowanie się do pism konsulatów jest konieczne, aby uniknąć konfliktów z władzami amerykańskimi, które mogłyby niekorzystnie wpłynąć na ukształtowanie się stosunków prawnych z Ameryką zwłaszcza, że w braku umowy regulującej sprawy spadkowe stosunki prawne między Polską i Ameryką opierają się jedynie na wzajemności i lojalności.

W wypadkach wątpliwych należy się zwracać do Ministerstwa Sprawiedliwości o wyjaśnienie.

Warszawa, dnia 16 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 944/II. G. S./24.

w sprawie

zarachowania skonfiskowanej obcej waluty.**Do wszystkich sądów w całym Państwie.**

Zmieniając okólnik № 481/B. R./22 z dnia 20/1 1922 r. Dz. urzęd. № 3, oznajmiam, że skonfiskowaną przez sądy na rzecz Skarbu Państwa obcą walutę (z wyłączeniem monet złotych i srebrnych, które mają być przelewane na rzecz Skarbu Narodowego w myśl okólnika № 772/G. S./23), należy przesyłać do Banku Polskiego na rachunek żyrowy kasy skarbowej w siedzibie władzy asygnującej właściwej dla danego sądu, ze wskazaniem tytułu budżetowego, na który ekwiwalent w złotych ma być zarachowany.

Według szematu budżetowego na rok 1924 dochód ze skonfiskowanych obcych walut zarachowuje się na rubrykę: „inne dochody”—§ 7 działu 2 budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości.

Równocześnie z wysłaniem waluty do Banku Polskiego sąd winien zawiadomić o tem właściwą władzę asygnującą celem czuwania nad wpływem ekwiwalentu i odpowiedniego zarachowania.

Warszawa, 18 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 946/II. G. S./24.

w sprawie

wypłaty uposażenia za listopad 1924 r.**Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.**

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 21 października 1924 r. L. 3618/D. B./I. zawiadamiam, że uposażenia, względnie wynagrodzenia umowne na miesiąc listopad 1924 r. należy obliczyć przy zastosowaniu mnożnej w kwocie czterdzieści jeden groszy oraz że w wypadkach, w których przy wypłacie uposażenia lub wynagrodzenia umownego nie ma zastosowania mnożna, należy wypłacić uposażenie względnie wynagrodzenie za listopad r. b. w wysokości październikowego, zwiększonego o 7,04% (siedem całych i cztery setne procent).

Warszawa, 23 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 947/II. G. S./24

w sprawie

potrącania podatku dochodowego z uposażeń służbowych.**Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.**

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 13 poz. 110) oraz na zasadzie rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 12 kwietnia 1924 r. w przedmiocie podniesienia stawek podatku dochodowego od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę Ministerstwo Skarbu zarządziło aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę był w miesiącu listopadzie b. r. dokonywany w dotychczasowym trybie według skali następującej:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym		Stopa procentowa podatku na obszarze	
	ponad	do	b. dzielnic: rosyjskiej i austriackiej	Województw: wielkopolskiego, pomorskiego i górnośląskiej części woj. śląskiego
	w z ł o t y c h			
1.	3.212.—	4.282.68	2	2
2.	4.282.68	5.353.37	2,1	2,1
3.	5.353.37	6.959.37	2,2	2,2
4.	6.959.37	8.565.37	2,6	2,2
5.	8.565.37	10.171.37	2,7	2,3
6.	10.171.37	11.777.37	3	2,5
7.	11.777.37	13.383.37	3,4	2,9
8.	13.383.37	15.167.79	3,9	3,3
9.	15.167.79	16.952.26	4,5	3,8
10.	16.952.26	18.736.68	5	4,2
11.	18.736.68	20.521.10	6	5
12.	20.521.10	22.305.58	6,9	5,8
13.	22.305.58	23.197.79	8	6,7
14.	23.197.79	24.536.10	9	7,5
15.	24.536.10	25.874.47	11	9,2
16.	25.874.47	27.658.89	12	10
17.	27.658.89	29.443.37	12,4	10,4
18.	29.443.37	31.233.89	15,4	12,9
19.	31.233.89	33.458.37	17	14,2
20.	33.458.37	35.688.89	17,6	14,7
21.	35.688.89	37.919.47	18,3	15,3
22.	37.919.47	40.150.00	18,9	15,8
23.	40.150.00	42.380.58	19,8	16,5
24.	42.380.58	44.611.10	20,5	17,1
25.	44.611.10	46.841.68	21,3	17,8
26.	46.841.68	49.072.26	22	18,4
27.	49.072.26	51.302.79	22,8	19
28.	51.302.79	53.533.37	23,5	19,6
29.	53.533.37	80.300.00	24,2	20,2
30.	80.300.00	107.066.68	25	20,9
31.	107.066.68	133.833.37	25,9	21,6
32.	133.833.37	160.600.00	26,7	22,3
33.	160.600.00	200.750.00	27,6	23
34.	200.750.00	321.200.00	29,4	24,5
35.	321.200.00	401.500.00	30,6	25,5
36.	401.500.00	535.333.37	32,4	27
37.	535.333.37	—	34,2	28,5

W myśl art. 6 punkt B powołanej ustawy równocześnie z podatkiem państwowym należy potrącać na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych na obszarze województw: wielkopolskiego, pomorskiego i górno-

śląskiej części województwa śląskiego dodatek w wysokości 30% wypłaconego wynagrodzenia, poczynając od 4 stopnia powyższej skali włącznie.

Potrącone kwoty należy w myśl postanowień art. 13 powołanej ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w terminie do dnia 7-miu po dokonaniu potrącenia wpłacić do kas skarbowych.

Warszawa, dnia 24 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 795/II. G. S./24

w sprawie

zbiórki na rzecz Ligi Obrony Powietrznej Państwa.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Pismem okólnym z dnia 18 września r. b. Liga Obrony Powietrznej Państwa, pozostająca pod Wysokim Protektoratem Prezydenta Rzeczypospolitej, zwróciła się do władz państwowych z prośbą o poparcie organizowanego przez nią w październiku r. b. propagandowego „TYGODNIA”.

Nie wątpię, że sędziowie i urzędnicy wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa zechcą w miarę możliwości przyczynić się do ugruntowania i rozkwitu obrony powietrznej drogą doraźnych składek dobrowolnych, zwracam szczególną uwagę na podniesiony przez Ligę projekt ofiarowania na ten cel ułamek złotego, należnych przy wypłacie uposażeń miesięcznych i proszę, aby osoby, które zgodzą się na tego rodzaju ofiarę, złożyły deklaracje, upoważniające płatników do strącania w mowie będących ułamek.

Do zbierania ofiar i składek poszczególne urzędy winny wyznaczyć delegatów, którzy skomunikują się bezpośrednio z Głównym Zarządem Ligi, Warszawa — Zamek.

Warszawa, dnia 6 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 797/III. P. W./24

w sprawie

umów na wynajem robocizny więźniów.

Do PP. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, PP. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do PP. Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Działy pracy więźniów, zawierając umowy na wynajem robocizny więźniów wewnątrz lub na zewnątrz więzienia, często zestawiają umowy nieprawidłowo, gdyż pomijają zwykle w umowie cały szereg zobowiązań, które powinny obciążać przedsiębiorców, wynajmujących pracę więźniów. Pominięcie tych zobowiązań naraża często Skarb Państwa na straty lub też jest powodem łamania zasady organizacji pracy więźniów, mającej na celu oprócz przysparzania dochodów Skarbowi Państwa, również zadanie wychowawcze.

Celem uniknięcia na przyszłość nieprawidłowego zestawiania umów, Ministerstwo Sprawiedliwości podaje przy niniejszym piśmie okólnym 2 wzory umów, które należy się posilkować przy zawieraniu umów z przedsiębiorcami na

wynajem robocizny więźniów. Podane wzory dotyczą wynajmu robocizny więźniów wewnątrz więzienia przy zorganizowaniu warsztatu przemysłowego przez przedsiębiorcę w samym więzieniu oraz wynajmu robocizny więźniów nazewnątrz więzienia przy robotach rolnych i t. p. w tych wypadkach, gdy więźniowie są ulokowani poza więzieniem w lokalach przedsiębiorcy i żywni na jego koszt. Rzecz zrozumiała, że podane wzory nie wyczerpują wszystkich wypadków wynajmu robocizny więźniów, jakie się mogą zdarzyć w więzieniu. Wtedy umowy powinny być odpowiednio zmienione. Jednak podane wzory dają wskazówkę, jakimi zasadniczymi zobowiązaniami należy obciążyć przedsiębiorcę.

Przy zawieraniu umów należy się kierować następującymi zasadami:

1) Nie należy zawierać umów na akordową pracę więźniów tylko na dniówkę, gdyż przy akordowej pracy więźniów, o ile dany warsztat jest pod bezpośrednim zarządem przedsiębiorcy, trudnym jest prowadzenie kontroli wykonanej pracy, co daje pole do nadużyć ze strony przedsiębiorców. Poza-tem w warsztacie zarządzanym przez przedsiębiorcę trudno jest zarządowi więzienia dążyć do stałego zwiększenia wydajności pracy więźniów, co jest koniecznym nie tylko ze względów dochodowych, lecz również i penitencjarnych. Chociaż umowy są zawierane na dniówkę, nie zwalnia jednak zarządów więzień z obowiązku współpracy z przedsiębiorcą nad możliwym jak największym podniesieniem wydajności pracy więźniów.

2) Wysokość kaucji w umowie należy oznaczać w wielkości przynajmniej podwójnej należności Działowi Pracy za wynajmowaną przez przedsiębiorcę robocizną więźniów oraz innych opłat, które obowiązany jest przedsiębiorca zgodnie z umową płacić w określonych terminach zdołu lub zgóry.

3) Zobowiązanie przedsiębiorcy opłacania kosztu ubezpieczeń zatrudnionych przez niego więźniów od nieszczęśliwych wypadków dotychczas obowiązuje tylko w tych dzielnicach Państwa, w których ma moc prawną odpowiednia Ustawa o ubezpieczaniu więźniów. W innych dzielnicach, w których ubezpieczenie więźniów nie jest przeprowadzone w drodze ustawodawczej do czasu tego przeprowadzenia przedsiębiorcy nie opłacają kosztów stąd wynikających. Poza-tem Ministerstwo wyjaśnia, że Działy Pracy Więźniów, które w myśl odpowiedniej ustawy pobierają od przedsiębiorców koszt ubezpieczeń więźniów od nieszczęśliwych wypadków, powinny otworzyć specjalny rachunek ubezpieczeń więźniów w księdze kosztów robocizny więźniów. Wpływające sumy na ten rachunek przez wpłacanie ich do Skarbu Państwa będą się bilansowały.

4) Najmniejsza opłata za robocizną wykwalifikowanych więźniów, nie może być niższą od sumy wyznaczanej każdorazowo przez Ministerstwo Sprawiedliwości jako najniższa cena pracy więźnia. Obecnie zgodnie z pismem okólnym № 687/III P. W./24 z dnia 13 marca r. b. (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedliwości z 1924 r. № 7 str. 237) powyższa opłata nie może być mniejszą od jednego złotego dziennie za pracę jednego więźnia (bez dodatkowego kosztu dozoru dla więźniów wynajmowanych wewnątrz więzienia).

5) Zawieranie umów powinno następować we wszelkich tych wypadkach, kiedy stosunek pomiędzy Działem Pracy więzienia i przedsiębiorcą wymaga specjalnego omówienia. W innych wypadkach, jak na przykład przy takim wynajmie pracy więźniów, gdy zobowiązania przedsiębiorcy ograniczają się tylko do opłacania za pracę wynajętych więźniów bez innych zobowiązań, wystarczy wypisywać co miesiąc zamówienia na wynajem robocizny więźniów bez zawierania specjalnych umów.

Warszawa, dnia 9 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

U M O W A

Dnia 19 r. między Działem Pracy więzienia w w osobie Naczelnika Więzienia p. z jednej strony, a z drugiej strony — zawarta została umowa treści następującej:

1) zobowiązuje się w Dziale Pracy więzienia w zatrudniać najmniej więźniów dziennie. W razie zatrudnienia mniejszej ilości więźniów niż różnicę wynikającą z ubytku godzin lub dni pracy płaci Działowi Pracy więzienia w w stosunku do przeciętnej zapłaty z 2-ch ostatnich tygodni. Na skutek prośby liczba zatrudnionych więźniów może być zwiększona dziennie do osób. Zarząd więzienia zastrzega sobie prawo zmniejszenia tej liczby, o ile interesy więzienia będą tego wymagały a w tym wypadku przedsiębiorca płaci tylko za faktyczną ilość dostarczonych więźniów. Zarządowi więzienia przysługuje w razach wyjątkowych, zagrażających bezpieczeństwu więzienia prawo wycofania jednego, kilku a nawet wszystkich więźniów zatrudnionych i zastąpienia ich tą samą, mniejszą w miarę możliwości liczbą więźniów zaraz lub po przerwie — jaką Zarząd więzienia uzna za stosowną. Za straty z tego powodu wynikłe przedsiębiorcą żadnych pretensji rościć nie może.

2) zobowiązuje się przekazać jej więźniów jak najspieszniej wyuczyć robót. Dla wprawienia więźniów w tej gałęzi pracy, ma na swój koszt sprowadzić wykwalifikowanych majstrów i instruktorów. Kierownicy i instruktorzy przedsiębiorstwa przed rozpoczęciem swej działalności winni zgłosić się do Zarządu więzienia i złożyć świadectwa moralności, potwierdzone przez odnośne władze. W razie odmowy przez Zarząd więzienia przyjęcia wskazanych kierowników do pracy w więzieniu — firma nie może wnosić sprzeciwu, a powinna niezwłocznie dać nowych kierowników według wskazówek Zarządu więzienia.

3) Wszyscy funkcjonariusze firmy pracujący w więzieniu winni ściśle stosować się do przepisów regulaminu więziennego. W razie przekroczenia regulaminu więziennego przez personel firmy, przysługuje Zarządowi więzienia natychmiastowe usunięcie go wraz ze wszystkimi skutkami prawnymi, przekroczenia regulaminu więziennego przez przedsiębiorców — pociągnąć mogą za sobą natychmiastowe rozwiązanie umowy niniejszej wraz ze skutkami prawnymi. Zarząd więzienia jest uprawniony nałożyć na firmę karę w wysokości zł. gr. bez odrębnego postępowania sądowego; oprócz tego firma ponosi wszystkie prawne skutki oraz obowiązana jest pokryć wszelkie straty, jakie mogą wyniknąć z powyższego przekroczenia.

4) Wyznaczeni do pracy więźniowie pracują z wyjątkiem niedziel i świąt regularnie 8 godzin z przerwami, jak tego wymaga regulamin więzienny.

5) Ceny robocizny ustanawia się podług następujących 3 taryf, a mianowicie:

- 1) za więźniów niewykwalifikowanych (uczących się) opłata dzienna wynosi podwójny koszt utrzymania więźnia w więzieniu, zwiększony o 10⁰/o;
- 2) za więźniów uzdolnionych — potrójny koszt utrzymania więźnia w więzieniu, zwiększony o 10⁰/o;
- 3) za więźniów wykwalifikowanych opłata wynosi 80⁰/o ceny rynkowej wolnego robotnika danego fachu w stosunku do wydajności pracy z tym zastrzeżeniem, że ta opłata nie może być niższa od zł. gr. dziennie za każdego więźnia.

6) W razie zatrudnienia mniejszej ilości więźniów niż różnicę wynikającą z ubytku godzin lub dni pracy płaci Działowi Pracy więzienia w w stosunku do przeciętnej zapłaty z 2-ch ostatnich tygodni. Na skutek prośby liczba zatrudnionych więźniów może być zwiększona dziennie do osób. Zarząd więzienia zastrzega sobie prawo zmniejszenia tej liczby, o ile interesy więzienia będą tego wymagały a w tym wypadku przedsiębiorca płaci tylko za faktyczną ilość dostarczonych więźniów. Zarządowi więzienia przysługuje w razach wyjątkowych, zagrażających bezpieczeństwu więzienia prawo wycofania jednego, kilku a nawet wszystkich więźniów zatrudnionych i zastąpienia ich tą samą, mniejszą w miarę możliwości liczbą więźniów zaraz lub po przerwie — jaką Zarząd więzienia uzna za stosowną. Za straty z tego powodu wynikłe przedsiębiorcą żadnych pretensji rościć nie może.

7) Wszelkie uszkodzenia i kalectwa więźniów i dozorców podczas roboty wynikłe, nie z winy zatrudnionego, ponosi odpowiedzialność firma a odpowiedzialność ta obejmuje wszelkie koszty leczenia łącznie z wszelkimi konsekwencjami.

8) Niezbędny materiał do roboty firma powinna dostarczać na swój koszt do więzienia w takiej ilości, aby Zarząd więzienia posiadał go w zapasie co najmniej na dwutygodniową produkcję. Potrzebne maszyny i narzędzia firma dostarcza na własny koszt do więzienia. W razie rozwiązania umowy firma obowiązana jest pod skutkami prawnymi w przeciągu miesiąca opróżnić zajmowane pomieszczenia.

9) Wszelkie niezbędne przeróbki w celach lub innych pomieszczeniach więziennych firma przeprowadza na swój koszt po uprzednim zezwoleniu na to Zarządu więziennego i w razie rozwiązania umowy obowiązują się dane pomieszczenia doprowadzić na swój koszt do pierwotnego stanu i używalności.

10) Za korzystanie z pomieszczeń w budynkach więziennych firma płaci po zł. gr. rocznego czynszu dzierżawnego za metr kwadratowy zajętej przestrzeni według orzeczenia Ministerstwa Robót Publicznych. Czynsz dzierżawny firma płaci kwartalnie z góry i wnosi do kasy skarbowej w na dochód Skarbu (Ministerstwa Robót Publicznych). Oprócz tego firma opłaca miesięcznie Zarządowi więzienia rzeczywiste koszty oświetlenia i ogrzewania pomieszczeń zajmowanych przez daną fabrykację.

11) Majątek ruchomy i nieruchomy firmy zabezpiecza wypełnienie przez nią przyjętych w niniejszej umowie zobowiązań. Poza to w celu zabezpieczenia pokrycia zaległych zarobków więziennych i innych z umowy niniejszej wynikających zobowiązań firma powinna złożyć kaucję w ciągu 3 dni po zatwierdzeniu umowy przez odnośne władze w kasie skarbowej w w wysokości zł. gr. w gotówce lub papierach wartościowych, mających pupilarne bezpieczeństwo. Zarząd więzienia w ma prawo bezpośredniego potrącenia z kaucji zaległych od firmy należności.

12) Jeżeli ta kaucja zostanie zmniejszona lub wyczerpana, firma jest obowiązana w ciągu jednego tygodnia od dnia zawiadomienia uzupełnić kaucję do normy obowiązującej pod rygorem rozwiązania umowy.

13) Za zaginiony materiał, narzędzia firmy jak również za ich uszkodzenie Zarząd więzienia żadnych odpowiedzialności

Więźniowie niewykwalifikowani po miesiącach przechodzą pod względem wynagrodzenia do kategorii więźniów uzdolnionych, zaś więźniowie uzdolnieni po miesiącach — do kategorii więźniów wykwalifikowanych. Oprócz robocizny firma opłaca koszty ubezpieczenia więźniów od nieszczęśliwych wypadków, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Płaca za robocizną wykwalifikowanych więźniów może być zwiększona lub zmniejszona, zależnie od cen zarobkowych, opłacanych przez prywatnych przedsiębiorców na wolnym rynku w okolicy tutejszej. O każdorazowej nastąpię mającej zmianie płac — firma zostanie powiadomiona przez Zarząd na dwa tygodnie przed wprowadzeniem nowej opłaty.

6) Należność za pracujących więźniów firma obowiązana jest wypłacać Zarządowi więzienia co dwa tygodnie zdołu podług imiennej listy pracujących więźniów.

Jeżeli firma w ciągu następnych dwóch tygodni nie ureguluje zaległych rachunków za robocizną więźniów, to Zarząd więzienia jest uprawniony rachunki te opłacić z kaucji, złożonej przez firmę i umowę bezwzględnie rozwiązać.

7) Za wszelkie uszkodzenia i kalectwa więźniów i dozorców podczas roboty wynikłe, nie z winy zatrudnionego, ponosi odpowiedzialność firma a odpowiedzialność ta obejmuje wszelkie koszty leczenia łącznie z wszelkimi konsekwencjami.

8) Niezbędny materiał do roboty firma powinna dostarczać na swój koszt do więzienia w takiej ilości, aby Zarząd więzienia posiadał go w zapasie co najmniej na dwutygodniową produkcję. Potrzebne maszyny i narzędzia firma dostarcza na własny koszt do więzienia. W razie rozwiązania umowy firma obowiązana jest pod skutkami prawnymi w przeciągu miesiąca opróżnić zajmowane pomieszczenia.

9) Wszelkie niezbędne przeróbki w celach lub innych pomieszczeniach więziennych firma przeprowadza na swój koszt po uprzednim zezwoleniu na to Zarządu więziennego i w razie rozwiązania umowy obowiązują się dane pomieszczenia doprowadzić na swój koszt do pierwotnego stanu i używalności.

10) Za korzystanie z pomieszczeń w budynkach więziennych firma płaci po zł. gr. rocznego czynszu dzierżawnego za metr kwadratowy zajętej przestrzeni według orzeczenia Ministerstwa Robót Publicznych. Czynsz dzierżawny firma płaci kwartalnie z góry i wnosi do kasy skarbowej w na dochód Skarbu (Ministerstwa Robót Publicznych). Oprócz tego firma opłaca miesięcznie Zarządowi więzienia rzeczywiste koszty oświetlenia i ogrzewania pomieszczeń zajmowanych przez daną fabrykację.

11) Majątek ruchomy i nieruchomy firmy zabezpiecza wypełnienie przez nią przyjętych w niniejszej umowie zobowiązań. Poza to w celu zabezpieczenia pokrycia zaległych zarobków więziennych i innych z umowy niniejszej wynikających zobowiązań firma powinna złożyć kaucję w ciągu 3 dni po zatwierdzeniu umowy przez odnośne władze w kasie skarbowej w w wysokości zł. gr. w gotówce lub papierach wartościowych, mających pupilarne bezpieczeństwo. Zarząd więzienia w ma prawo bezpośredniego potrącenia z kaucji zaległych od firmy należności.

Jeżeli ta kaucja zostanie zmniejszona lub wyczerpana, firma jest obowiązana w ciągu jednego tygodnia od dnia zawiadomienia uzupełnić kaucję do normy obowiązującej pod rygorem rozwiązania umowy.

12) Za zaginiony materiał, narzędzia firmy jak również za ich uszkodzenie Zarząd więzienia żadnych odpowiedzialności

nie ponosi. Za wszelkie jednak uszkodzenia materiałów i narzędzi, wpływające ze złośliwości, swawoli lub karygodnej nieuwagi więźniów Zarząd więzienia wymierza kary dyscyplinarne.

13) Strony umawiające się uznają sąd okręgowy w za jedynie właściwy do rozstrzygania wynikłych z niniejszej umowy sporów.

14) Wszelkie koszty stemplowe i daniny skarbowe, wpływające z umowy niniejszej opłaca firma

15) Umowa niniejsza obowiązuje przedsiębiorcę z chwilą podpisania, zaś Zarząd więzienia dopiero po zatwierdzeniu przez Departament Karny Min. Sprawiedliwości, po zarejestrowaniu jej w urzędzie (skarbowym i obowiązuje od do

Jeżeli nie nastąpi 3 (trzy) miesięczne wypowiedzenie którejkolwiek ze stron kontraktujących, umowa niniejsza szematycznie przedłuża się na dalsze półrocze. Wartość przedmiotu umowy określają strony na zł. gr.

Naczelnik Więzienia.

Wynajmujący

(podpis).

U M O W A.

Dnia 192 r. między Działem Pracy więzienia w w osobie [Naczelnika Więzienia p. z jednej strony, a z drugiej strony—zawartą została umowa treści następującej:

1) zobowiązuje się zatrudniać więźniów pracą poza obrębem więzienia przy gospodarstwie rolnem. W razie zatrudnienia mniejszej ilości więźniów niż, różnicę wynikającą z ubytku dni pracy płaci Działowi Pracy Więzienia w w stosunku do przeciętnej zapłaty z 2-ch ostatnich tygodni. Na skutek próby ilość zatrudnionych więźniów może być zwiększona do osób.

2) zobowiązuje się dać na czas trwania umowy odpowiednie mieszkanie dla więźniów, umożliwiające strzeżenie ich przez personel więzienny, izolowane od postronnych osób oraz odpowiadające wymaganiom higieny i przepisom więziennym. Ponadto zobowiązuje się dostarczyć oddzielne odpowiednie pomieszczenie dla dozorczo-personelu.

3) zobowiązuje się przez cały czas trwania umowy dawać pełne utrzymanie wynajętym do pracy więźniom oraz personelowi dozorczo, przebywającemu razem z wynajętymi więźniami. Pokarm więźniów powinien zawierać nie mniej, jak 3600 ciepłotek na osobę oraz powinien być sporządzany smacznie i czysto. Zarząd więzienia w zastrzega sobie prawo kontroli żywienia więźniów, co do ilości i jakości dawanego pożywienia.

4) ponosi wszelkie koszty dozoru, licząc jednego dozorcę na 5 więźniów (ewentualnie do 10 więźniów w zależności od miejscowych warunków), oprócz tego jednego starszego dozorcę, który będzie miał ogólny nadzór nad dozorczo-personelem więziennym i nad więźniami.

Koszta dozoru stanowią diety wypłacane dozorczo w wysokości ich całkowitych poborów służbowych.

5) zobowiązuje się płacić, za każdy dzień wynajmu pracy więźnia zł. gr., za wyłączeniem świąt i niedziel, podczas których więźniowie nie pracują oraz za wyłączeniem dni choroby więźnia. Opłata za roboczną więźniów, jak również diety dozorczo powinny być wypłacane zdołu każdego 15-go i ostatniego dnia każdego miesiąca.

6) zobowiązuje się opłacać koszty ubezpieczenia więźniów od nieszczęśliwych wypadków w wysokości zgodnej z obowiązującymi przepisami oraz ponosić wszelkie koszty pomocy lekarskiej i lekarstw dla wynajętych więźniów oraz dla dozorczo ich personelu więziennego.

7) Za wszelkie uszkodzenia i kalectwa więźniów i dozorczo podczas roboty, wynikłe nie z winy zatrudnionego, ponosi odpowiedzialność, a odpowiedzialność ta obejmuje wszelkie koszty leczenia łącznie ze wszelkimi konsekwencjami.

8) zobowiązuje się dać wynajętym więźniom zajęcie oddzielne, izolując ich od wolnych robotników.

9) zobowiązuje się na swój koszt dostarczyć Zarządowi więzienia w na każde jego żądanie, przynajmniej raz na tydzień, odpowiednie środki przejazdu, celem sprawdzenia dozorczo i więźniów oraz zbadania, czy warunki umowy są wypełniane.

10) Wszelkie koszty przewozu więźniów z więzienia, jak również z powrotem do więzienia, poza tym przejazdu dozorczo-personelu ponosi

11) Zarząd więzienia zastrzega sobie prawo niezwłocznego odwołania więźniów z robót w razie nadzwyczajnego wypadku lub na specjalne zarządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości w myśl pisma okólnego № 509/IV P. W. 23 oraz za niewypełnienia przez warunków niniejszej umowy. Zarządowi więzienia przysługuje prawo przeprowadzenia zamiany więźniów, jeżeli uzna za stosowne.

12) W celu zabezpieczenia pokrycia zaległych opłat za roboczną więźniów i innych, wynikających z niniejszej umowy w ciągu 3 dni po zatwierdzeniu umowy przez odnośne władze powinien złożyć kaucję w kasie skarbowej w w wysokości zł. gr. w gotówce lub papierach wartościowych, mających pupilarne niebezpieczeństwo. Zarząd więzienia w ma prawo bezpośredniego potrącenia z kaucji zaległych należności od, jeżeli ta kaucja zostanie zmniejszona lub wyczerpana jest obowiązany w ciągu 1 tygodnia od dnia zawiadomienia uzupełnić kaucję do normy obowiązującej pod rygorem rozwiązania umowy.

13) W razie wynajmu pracy więźniów wraz z inwentarzem Działu Pracy Więzienia w opłaca oddzielnie za wynajęty inwentarz w wysokości zł. gr. dziennie.

14) Strony umawiające się uznają sąd okręgowy w za jedynie właściwy do rozstrzygania wynikłych z niniejszej umowy sporów.

15) Wszelkie koszty stemplowe i daniny skarbowe, wpływające z umowy niniejszej opłaca

16) Umowa niniejsza obowiązuje wynajmującego z chwilą jej podpisania zaś Zarząd więzienia po zatwierdzeniu przez Departament Karny Ministerstwa Sprawiedliwości i po zarejestrowaniu jej w urzędzie skarbowym i obowiązuje od do

Wartość przedmiotu umowy określają strony na zł. gr.

Naczelnik Więzienia

Wynajmujący

(podpis)

PISMO OKÓLNE № 798/III. P. W./24

w sprawie

druków Działów Pracy na 1925 r.

Do P.p. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie, Katowicach, oraz P.p. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz P.p. Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Drukarnia Działu Pracy Domu Karnego w Rawiczu jest zmuszoną przystąpić do przygotowania zapasu druków Działów Pracy, ażeby mogła zadośćuczynić zapotrzebowaniom poszczególnych Działów Pracy więzień dostarczenia przed 1 stycznia 1925 r. druków, niezbędnych dla zaprowadzenia od nowego roku ksiąg buchalteryjnych. Celem odbicia potrzebnej ilości druków zgodnie z rzeczywistym zapotrzebowaniem Działów Pracy, Ministerstwo Sprawiedliwości poleca Zarządowi wszystkich więzień zwrócić się niezwłocznie bezpośrednio do Dyrekcji Domu Karnego w Rawiczu (Województwo Poznańskie) najpóźniej do dnia 15 listopada r. b. z zapotrzebowaniem na żądane druki oraz z podaniem ich ilości. Jednocześnie z zapotrzebowaniem zasadniczych druków Działu Pracy więzień powinny poczynić zapotrzebowania na druki raportów statystycznych i raportów z obrotów majątkowych, gdyż z dniem 1 stycznia 1925 r. również i powyższe druki będą bezpośrednio dostarczane więzieniom przez Dział Pracy Domu Karnego w Rawiczu.

Ministerstwo Sprawiedliwości kładzie nacisk na niezwłoczne wysłanie odpowiednich zamówień na druki Działów Pracy, gdyż w przeciwnym razie Działy Pracy więzień mogą się znaleźć bez druków na dzień 1 stycznia 1925 r.

Warszawa, dnia 13 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

*Wł. Wyganowski***PISMO OKÓLNE № 800/III. P. W./24**

w sprawie

przywrócenia mocy obowiązującej pismu okólnemu Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12 marca 1921 r. № W. 17942/Z. O. 100 (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 16 z 1924 r. str. 415).

Do P.p. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie, Katowicach, P.p. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do P.p. Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Ministerstwo Sprawiedliwości w związku ze stabilizacją waluty znosi zarządzenie, zawarte w piśmie okólnem № 637/IV. P. W./24 z dnia 2 stycznia 1924 r. (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 2 str. 38), zawieszające postanowienie o pozostawianiu na rachunku więźnia 50% zarobionych przez niego w Dziale Pracy więzienia sum do czasu wyjścia jego z więzienia. Zgodnie z powyższym od dnia 1 listopada r. b. 50% t. j. połowa zarobionych przez więźnia sum co miesiąc powinna pozostać na rachunku tego więźnia, zaś drugą połowę może rozporządzać więzień zgodnie z odnośnymi przepisami regulaminu więziennego. Jeżeli więzień w ciągu miesiąca nie wydatkował całkowicie pozostawionej mu do rozporządzenia sumy, to pozostałość jej powinna być zaliczona do sumy, którą więzień ma prawo otrzymać dopiero przy wyjściu z wię-

zienia. Przy zwalnianiu więźnia należy go obliczyć bezwzględnie w dniu zwolnienia i wypłacić całą przypadającą mu należność za pracę w Dziale Pracy. O ile więzień jest tranzlokowany do innego więzienia, to należy go również obliczyć a należność jego przesać do Zarządu więzienia, do którego jest on tranzlokowany, z podaniem wysokości każdej sumy oddzielnie t. j. sumy, pozostającej do rozporządzenia więźnia, oraz sumy, jaką ma otrzymać przy wyjściu z więzienia.

Ministerstwo Sprawiedliwości kładzie nacisk na ścisłe przestrzeganie powyższych zarządzeń.

Warszawa, dnia 16 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 803/I. U./24

w sprawie

rychłego załatwiania podań o zabezpieczenie szkód poniesionych przez obywateli b. poddanych rosyjskich.

Do P.p. sędziów pokoju na obszarze sądów apelacyjnych: warszawskiego, wileńskiego i lubelskiego.

Komisja Międzyministerjalna do spraw obywateli polskich poszkodowanych przy pracy dla okupantów przeprowadziła w znacznej części i prowadzi jeszcze rejestrację szkód poniesionych przez tych obywateli b. poddanych rosyjskich. Pretensje te, o ile będą należycie udowodnione, będą wytoczone przed Mieszany Trybunał Rozjemczy i będą popierane przez Ajenta Rządu Polskiego przy tym Trybunale.

Przy powolności w rozpatrywaniu spraw tych w rzeczonym Trybunale celowym jest zabezpieczenie dowodów dla powództw, które mają być wytoczone przed Trybunałem Rozjemczym. Za poradą Komisji Międzyministerjalnej wnoszą poszkodowani do właściwych sądów pokoju podania o zbadanie świadków w trybie art. 82²—82⁹ u. p. c.

Wzywam P.P. Sędziów pokoju, aby zredagowane w biurze Komisji według jednolitego wzoru, a wnoszone przez poszkodowanych podania o zabezpieczenie dowodów dla ich powództw przed Mieszany Trybunał Rozjemczy Polsko-Niemiecki załatwiali możliwie rychło, stosowali najdalej idącą dokładność w zbadaniu świadków, przeważnie nieoświeconych, by wreszcie kierowali się wyrozumiałością przy przyznaniu petentom prawa ubogich.

Warszawa, dnia 18 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

*Wł. Wyganowski***PISMO OKÓLNE № 804/Red./24**

w sprawie

rozsprzedaży Orzeczeń Sądu Najwyższego.

Do Panów Prezesów sądów okręgowych w całym Państwie.

Na skutek pisma okólnego № 684/Red./24. (Dz. Urzędowy 1924 r. № 6) w sprawie rozsprzedaży Orzeczeń Sądu Najwyższego, wpłynęły do Redakcji Dziennika Ustaw tylko dwa zgłoszenia, a mianowicie: z Sądu Okręgowego

w Sosnowcu i Łodzi. Inne Sądy nie okazały dotychczas żadnego zainteresowania.

Wobec powyższego ponownie proszę Panów Prezesów o poparcie usiłowań Redakcji, zgodnie z pismem okólnym № 684/24, w celu rozpowszechniania jej wydawnictw.

Warszawa, dnia 23 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 805/II. G. S./24

w sprawie

zarachowania dochodu z opłat za karty porady.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 21 października 1924 r. L. 3208/D. B./1 podaję do wiadomości i ścisłego zastosowania, co następuje:

Ponieważ wydatki związane z pomocą lekarską dla funkcjonariuszów państwowych preeliminowane są w § 15 rozdział I dział 6 (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) części 7 (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych) preliminarza budżetowego na rok 1924, przeto wpływy z opłaty manipulacyjnej za karty porady (§ 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1924 r. o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów Dz. Ust. № 73 poz. 725) należy zarachowywać na budżet dochodów Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia (dział 6 budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych), a mianowicie na nowy § 15 „Pomoc lekarska dla pracowników państwowych”.

Warszawa, dnia 29 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

K O M U N I K A T

w sprawie ustalenia ceny emisyjnej obligacji Serji I premjowej pożyczki dolarowej.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. D. K. 5286/WAK Warszawa, dnia 7 października 1924 r. Do wszystkich izb skarbowych i Województwa Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia Izby Skarbowe, że obwieszczeniem Pana Ministra Skarbu z dnia 29 września 1924 r. L. DOP 4267/1 ustalona została z dniem 2 października 1924 r. cena emisyjna obligacji serji I premjowej pożyczki dolarowej na 95% wartości imiennej, czyli na cztery dolary siedemdzie-

siąt pięć centów (4 dol. 75 cent.), lub równowartość ich w monetach złotych bądź walutach wymienionych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 21 poz. 229) z doliczeniem wartości dziennej bieżącego kuponu, zatem kurs tych obligacji, według którego kasy mają je przyjmować jako wadja i kaucje, wynosi 19 złotych za jedną obligację opiewającą na 5 dolarów, jak to podano w okólniku z dnia 7 lipca 1924 r. L. D. K./3911/WAK. Za Ministra Skarbu: *Czauderna* Dyrektor Departamentu Kasowego.

K O M U N I K A T

w sprawie przyjmowania obligacji 6% pożyczki dolarowej jako kaucje i wadja.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. D. K. 5281/WAK. Warszawa, dnia 8 października 1924 r. Do wszystkich władz centralnych.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że obligacje 20 letniej 6% pożyczki dolarowej, z 1919 r. mogą być przyjmowane jako wadja i kaucje według kursu po dwa złote za jednego dolara wartości nominalnej.

Składane obligacje winny posiadać wszystkie kupony, których termin płatności jeszcze nie minął. Za Ministra Skarbu: *Czauderna* Dyrektor Departamentu Kasowego.

K O M U N I K A T

w sprawie ulgowej prenumeraty dla urzędów i funkcjonariuszów państwowych tygodnika „Gazeta Administracji i Policji Państwowej”.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa Rzeczypospolitej Polskiej.

W Warszawie wychodzi tygodnik „Gazeta Administracji i Policji Państwowej”, który zamieszcza nader cenne prace z zakresu sądownictwa, więziennictwa i administracji państwowej.

Ponieważ obecnie w tym tygodniku rozszerzono znacznie dział prawa karnego, ustroju i postępowania sądowego, tudzież więziennictwa, przeto pismo to nadaje się do jaknajszerszego rozpowszechnienia w sferach sądowych.

Podając to do wiadomości ministerstwo zaznacza, że urzędy i funkcjonariusze państwowi korzystają z ulgowej prenumeraty, 2 zł. 25 gr. miesięcznie.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa ul. Długa 38. Za Ministra: Dyrektor Departamentu *Augustynowicz*.

K O M U N I K A T

w sprawie terminu wydawania przez Bank Polski akcji poszczególnym subskrybentom.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. D. K. 5464/24/W. A. K. Warszawa, dnia 16 października 1924 r.

Do wszystkich władz centralnych.

Dyrekcja Banku Polskiego pismem z dnia 10 października 1924 r. № 1742/Ks. Akc. zawiadomiła Ministerstwo Skarbu, że ogłosi termin wydawania akcji poszczególnym subskrybentom, po całkowitem zakończeniu pod względem technicznym pracy przygotowawczej do wydawania akcji.

Ministerstwo Skarbu uprasza o podanie powyższego do wiadomości poszczególnych urzędów i subskrybentów akcji Banku Polskiego z portfeli Ministerstwa Skarbu. Za Ministra Skarbu: podpis nieczytelny Naczelnik Wydziału.

K O M U N I K A T

w sprawie częściowej wypłaty poborów urzędniczych bilonem metalowym.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów.

Ministerstwo Skarbu L. D. K. 5573/WAK. Warszawa, dnia 18 października 1924 r. Do wszystkich władz centralnych.

Wskutek konieczności dalszego nasycenia rynku wewnętrznego bilonem metalowym, Ministerstwo Skarbu przypomina równocześnie wszystkim kasom skarbowym, że przy wypłacie poborów urzędnikom państwowym za miesiąc listopad r. b. i za następne miesiące mają stosować się ściśle do zarządzeń, zawartych w okólniku tutejszym z dnia 23 sierpnia r. b. L. D. K. 4711/WAK., a więc przy podnoszeniu przez władze i urzędy sum na pobory wypłacać conajmniej 10% tychże w bilonie metalowym.

Zawiadamiając o tem Ministerstwo Skarbu uprasza o wydanie dalszych w tym kierunku zarządzeń podległym władzom i urzędom względnie kasom. Za Ministra Skarbu: *Czauderna* Dyrektor Departamentu Kasowego.

K O M U N I K A T

w sprawie przyjmowania do depozytów 5% obligacji pożyczki konwersyjnej na kaucje i wadja.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. D. O. P. 4341/V Warszawa, dnia 21 października 1924 r. Do Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, wszystkich ministerstw, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Generalnej Prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej, Głównego Urzędu Statystycznego. Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż wypuszczone na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 roku 5% obligacje pożyczki konwersyjnej (Dz. U. R. P. № 27 poz. 274) mogą być przyjmowane jako wadja, kaucje akcyzowe i celne, kaucje przy zawieraniu kontraktów ze Skarbem Państwa oraz kaucje składane do depozytów wszelkich instytucji rządowych, aż do odwołania, w wysokości 60% imiennej wartości tych obligacji. Minister Skarbu (—) *Grabski*.

UZUPEŁNIENIE № 2

wykazu zaliczek w znaczkach sądowych, ogłoszonego w Dz. Urzęd. Ministerstwa Sprawiedliwości № 15/1924, jako załącznik do § 6 instrukcji o obrocie i kontroli znaczków sądowych:

№ kol.	S A D	Zaliczka w znaczkach sądowych w ogólnej sumie zł.	Właściwa Kasa Skarbowa
9	Sąd Pokoju 6 okr. w Warszawie	1.000	№ 1 w Warszawie
21	„ „ 18 okr. w Warszawie	1.200	№ 1 w Warszawie
37	„ „ w Otwocku	700	K. S. na powiat warszawski
49	„ „ w Żyrardowie	1.000	K. S. w Grodzisku
101	„ „ w Wieruszowie	1.500	K. S. w Wieluniu
277	„ „ w Chełmie	250	K. S. w Chełmie
175	„ „ w Tomaszowie Rawskim	1.000	K. S. w Piotrkowie

Z A W I A D O M I E N I E.

Sąd apelacyjny w Krakowie ustanawia Dr. Jana Mycińskiego notariusza w Krakowie, tłumaczem sądowym dla języka niemieckiego.

RUCH SŁUŻBOWY W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Władysław Seyda, prezes Sądu Najwyższego — pierwszym prezesem Sądu Najwyższego, dnia 22 września 1924 r.; Witold Dauksza — sędzią śledczym pow. Braślawskiego w okręgu sądu okręgowego w Wilnie, dnia 18 września 1924 r.; Józef Łoziński, sędzią śledczy na powiat Ciechanowski w okręgu sądu okręgowego w Mławie — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 18 września 1924 r.; Dr. Adam Kozłowski, aplikant w Krakowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Ostrowie, dnia 19 września 1924 r.; Bohdan Bernatowicz, b. adwokat przysięgły — sędzią komisaryjnym w sądzie powiatowym w Bydgoszczy, dnia 22 września 1924 r.; Władysław Erazm Klank, aplikant zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Białymstoku — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Białymstoku, dnia 23 września 1924 r.; Paweł Baggowut — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 26 września 1924 r.; Bohdan Bogucki — sędzią pokoju w Szarkowszczyźnie w okręgu sądu okręgowego w Wilnie, dnia 30 września 1924 r.; Antoni Żołnierkiewicz, aplikant w okręgu sądu apelacyj-

nego w Wilnie — sędzią śledczym I rewiru pow. Nieświeskiego w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku, dnia 30 września 1924 r.; Tytus Kaun, sędzia śledczy w Sandomierzu — sędzią śledczym zapasowym w Radomiu, dnia 30 września 1924 r.; Kazimierz Szuda, asesor sądowy w Poznaniu — sędzią powiatowym w Gnieźnie, dnia 4 października 1924 r.; Edward Reszka, asesor sądowy w Katowicach — sędzią powiatowym w Katowicach, dnia 4 października 1924 r.; Eugenjusz Zejda, dnia 18 września 1924 r., Izrael Glatter, dnia 25 września 1924 r., Henryk Tomasz Wolski, Aron Miller, Gabrijel Lewin, Stanisław Breiter, Jerzy Fryde, dnia 26 września 1924 r., Stefan Trzepióra, Ajzyk Lajba Cymerman, Adam Górecki, Ksawery Dublasiewicz, dnia 1 października 1924 r., Władysław Szczyciński, dnia 6 października 1924 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie; Baruch Markus Schaffer, dnia 26 września 1924 r., Jan Grzybowski, dnia 30 września 1924 r., Michał Małek, Józef Edward Quirini, Józef Kaweck, Antoni Norbert Łazarczyk, dnia 6 października 1924 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie; Ksenja Abkowiczówna, dnia 22 września 1924 r. — aplikantką w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie.

Delegowani i odwołani z delegacji: Edward Wolff, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie — delegowany do sprawowania zastępczo czynności sędziego pokoju w Baranowiczach w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku, dnia 6 października 1924 r.; Stanisław Pstrokoński, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — odwołany z delegacji do sprawowania zastępczo czynności sędziego śledczego pow. Braśławskiego w okręgu sądu okręgowego w Wilnie, dnia 18 września 1924 r.

Przeniesieni: na skutek podania: Józef Martusiewicz, sędzia śledczy II rew. w Olkusz — na także stanowisko sędziego śledczego II rewiru pow. będzińskiego z siedzibą w Dąbrowie, w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 19 września 1924 r. z dniem 1 października 1924 r.; Zygmunt Wolski, sędzia śledczy II rewiru pow. opoczyńskiego, w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, na także stanowisko sędziego śledczego w Sandomierzu, dnia 30 września 1924 r.; Edward Wolf, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — na także stanowisko do okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 6 października 1924 r.

z urzędu: Edward Siedlecki, sędzia pokoju w Ostrołęce, w okręgu sądu okręgowego w Łomży — na także stanowisko sędziego pokoju w Kuczborku w okręgu sądu okręgowego w Mławie, dnia 26 września 1924 r. z dniem 1 października 1924 r.

Zwolnieni: zgodnie z podaniem: Teresa Charkiewiczowa z Gronowskich — aplikantką w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 18 września 1924 r.; Szymon Wilder, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 18 września 1924 r.; Zygmunt Kasprzykowski, komornik sądowy na powiat brzeski, w okręgu sądu okręgowego w Pińsku, dnia 18 września 1924 r.; Maurycy Goldbaum, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 18 września 1924 r.; Stanisław Wyszogród, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 19 września 1924 r.; Irena Kaliska, aplikantką w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 26 września 1924 r.; Wacław Bartkiewicz, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 30 września 1924 r.; Karol Węgrzyniak, sędzia śledczy I rew. pow. Nieświeskiego w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku, dnia 30 września 1924 r.; Dr. Tadeusz Musiał, sędzia powiatowy w Środzie, dnia 6 października 1924 r.; Dr. Ludwik Lichoniewicz, naczelnik sądu powiatowego w Wągrowcu, dnia 6 października 1924 r.; Józef Rosenberg, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia

6 października 1924 r.; Stanisław Higersberger, sędzia pokoju w Dąbiu, w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 6 października 1924 r.; Łucja Cybichowska, aplikantka w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 7 października 1924 r.

z powodu zwinięcia etatu: Mikołaj Fedorenko, sędzia śledczy II rewiru m. Radomia, dnia 30 września 1924 r.; Konstanty Zejdlicz, sędzia śledczy I rewiru powiatu opatowskiego w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 30 września 1924 r.

Przeniesieni w stan spoczynku: na własną prośbę: Aleksander Płoski, sędzia pokoju w Kuczborku w okręgu sądu okręgowego w Mławie, dnia 10 września 1924 r. z dniem 1 października 1924 r.; Romuald Lelek, sędzia sądu okręgowego w Tarnowie, dnia 9 września 1924 r.; Eugenjusz Kraus, sędzia sądu okręgowego w Krakowie, dnia 30 września 1924 r.; Henryk Ruziczka, sędzia powiatowy w Przemyślanach, dnia 6 października 1924 r.; Dr. Władysław Federowicz, sędzia sądu okręgowego w Krakowie, dnia 6 października 1924 r.

Zmarli: Władysław Tymieniecki, notariusz w Sieradzu, w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 3 września 1924 r.; Aleksander Majewski, sędzia pokoju w Szydłowcu, dnia 3 września 1924 r.

W ZARZĄDZIE CENTRALNYM.

Mianowani: Władysław Kuczyński, naczelnik wydziału w V st. sł. — naczelnikiem wydziału w IV st. sł., dnia 12 sierpnia 1924 r.; Stefan Trętowski, st. referent — radcą ministerjalnym w V st. sł., dnia 29 sierpnia 1924 r. z ważnością od 1 stycznia 1925 r.; Tadeusz Malarewicz — pracownikiem kontraktowym w XII st. sł., dnia 11 września 1924 r.

Zwolnieni: na skutek podania: Józefa Stillówna, kancelistka Redakcji Dziennika Ustaw, dnia 30 września 1924 r.

z urzędu: Janina Wiśniewska, sekretarka w IX st. sł., dnia 28 lipca 1924 r. z dniem 1 listopada 1924 r.

ADWOKATURA:

Obwieszczenie.

Rada Adwokacka w Warszawie niniejszym ogłasza, że zgłosili się do Rady o przyjęcie w poczet adwokatów okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie następujący petenci:

Tadeusz Łada, b. adwokat przys. i b. dyrektor departamentu Min. Spr. Wewn. zam. ul. Szopena № 4, z siedzibą w Warszawie,
Wacław Barcikowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, z siedzibą w Dąbrowie.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:
Stanisław Wyszogród, aplikant sądowy przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, z siedzibą w Warszawie,
Lewik Szejerson, aplikant sądowy przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, z siedzibą w Warszawie,

Józef Rosenberg, aplikant sądowy przy sądzie apelacyjnym w Warszawie,
z siedzibą w Warszawie,
Olga Bardachowa, aplikantka sąd. przy sądzie apelacyjnym w Warszawie,
z siedzibą w Warszawie.

Został wykreślony z listy adwokatów:

Ludwik Wacowski, zam. w Warszawie, wskutek śmierci.

Przeniósł swą siedzibę:

Henryk Czerniewski, adwokat z Białegostoku do Siematycz.

Zgłosił zamiar przeniesienia swej siedziby:

Seweryn Strzałkowski adwokat z Warszawy do Żyrardowa.

Zostali przyjęci w poczet aplikantów adwokackich:

Mieczysław Baugart z siedzibą w Warszawie ul. Prosta 18,
Józef Stawski z siedzibą w Warszawie ul. Emilji Plater 20,
Maurycy Goldbaum z siedzibą w Warszawie ul. Fredry 10,
Mieczysław Szymański z siedzibą w Warszawie ul. Śniadeckich 12 m. 1,
Gerszon-Juda Wichler z siedzibą w Warszawie ul. Karmelicka 8.

K O N K U R S Y :

W Poznaniu opróżniła się posada prezesa sądu powiatowego. Kompetenci o tę posadę wniosą należycie udokumentowane podania w drodze służbowej do dnia 15 listopada 1924 r. na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Poznaniu.

Przy sądzie apelacyjnym w Krakowie, sądzie okręgowym w Nowym Sączu i sądzie powiatowym w Krośnie są do obsadzenia posady podurzędników.

Kandydaci ubiegający się o te lub inne opróżnić się mogące posady podurzędników, którzy wykażą się świadectwem złożenia egzaminu na podurzędnika winni wnieść odpowiednio udokumentowane podanie w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie, najdalej do końca listopada 1924 r.

W krakowskim okręgu apelacyjnym opróżnione są obecnie posady naczelników sądów powiatowych w Sokołowie i w Tyczynie.

Podania o te posady, względnie o inne równorzędne posady, opróżnić się mogące, w szczególności także o posadę naczelnika sądu powiatowego w Wiśniczu, należy wnieść w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie do końca listopada b. r.